

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **M. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o žalobě na náhradu škody,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 30. 7. 2021 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena žaloba, v níž žalobce doslova uvádí: „*Přodávám žalobu na ministerstvo zdravotnictví palackého nám. 374/4 nové město 128 00 za to že jsem musel nosit a stále musím nosit respirátor a to přesto že jsem naočkování oběma dávkami dokládám do spisů. proto žádám po ministerstvu zdravotnictví 50.000 Kč proč pro to že dne 27. 7. 2021 nejvyšší správní soud rozhodl že je to špatně od ministerstva zdravotnictví špatně napsano tu diš ministerstvo zdravotnictví neposlechl soud a dále nařizoval nosit respirátor.*“

[2] I přes nepřehlednou formulaci žaloby je z jejího textu patrné, že se žalobce domáhá toho, aby žalovanému byla uložena povinnost uhradit žalobci částku 50 000 Kč jako náhradu škody, příp. jako zadostiučinění za nemajetkovou újmu, jemu údajně způsobenou opatřením obecné povahy žalovaného ze dne 29. 6. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-55/MIN/KAN, které bylo zrušeno pro jeho nezákonnost rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2021, č. j. 8 Ao 17/2021 – 63 (všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[3] Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval otázkou, zda jsou k projednání a rozhodnutí věci příslušné soudy ve správním soudnictví. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví soudní řád správní. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správními orgány, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách. Podle § 4 odst. 2 s. ř. s. ve správním soudnictví dále soudy

rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

[4] V posuzované věci se žalobce podle obsahu žaloby domáhá přiznání nároku na náhradu škody či zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobených nezákonným opatřením obecné povahy. Soudy rozhodující ve správním soudnictví sice jsou dle § 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s. příslušné k rozhodnutí o návrzích na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem, to však samo o sobě nezakládá jejich příslušnost pro rozhodování o náhradě případné škody či o zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobených nezákonným opatřením obecné povahy.

[5] Pokud jde o škodu či nemajetkovou újmu způsobenou při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, lze nárok na náhradu škody uplatnit pouze postupem a za podmínek stanovených v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci“). Jedná se však o občanskoprávní odpovědnostní vztah a není-li v uvedeném zákoně stanoveno jinak, řídí se jím upravené právní vztahy občanským zákoníkem.

[6] Z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že nároků na náhradu škody či na zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobených nezákonným opatřením obecné povahy se lze domáhat rovněž na základě uvedeného zákona (viz zejm. rozsudek ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. 25 Cdo 3444/2013, ale také bod 29 rozsudku ze dne 11. 9. 2019, č. j. 30 Cdo 1642/2018 – 189, bod 34 rozsudku ze dne 8. 8. 2017, sp. zn. 30 Cdo 3292/2015, nebo rozsudek ze dne 11. 9. 2018, č. j. 30 Cdo 3079/2016 – 161).

[7] Podle § 14 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci se nárok uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6 tohoto zákona, kterým je v daném případě Ministerstvo zdravotnictví. Uplatnění nároku u Ministerstva zdravotnictví je podmínkou pro jeho případné uplatnění u soudu, neboť domáhat se tohoto nároku u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen (§ 14 odst. 3 a § 15 odst. 2 zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci).

[8] Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány, projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení. Vzhledem k právní povaze uplatněného nároku (soukromoprávní odpovědnostní vztah) náleží rozhodování v dané věci soudům v občanském soudním řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č. j. Na 12/2005 – 8, publ. pod č. 671/2005 Sb. NSS).

[9] Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se žalobce domáhá rozhodnutí ve sporu, o němž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení,

pokračování

a proto podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl. V souladu s uděleným poučením se žalobce může domáhat svého tvrzeného nároku u soudu v občanském soudním řízení.

[10] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

Pokud žalobce do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podá žalobu k okresnímu (obvodnímu) soudu (249 odst. 1 o. s. ř.), jehož místní příslušnost se řídí podle § 250 odst. 1 ve spojení s § 85 a násl. o. s. ř., platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.). V takovém případě však bude žalobce příslušným soudem vyzván, aby, má-li být v řízení před soudem pokračováno, nejprve splnil výše zmiňovanou podmínku uplatnění nároku u žalovaného.

V Brně dne 5. srpna 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu